

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D., JUDr. Lenky Matyášové Ph.D., JUDr. Marie Turkové a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobkyně: **C. N.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2007, č. j. 63 Az 35/2006 - 87,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost se **o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2006, č. j. OAM-266/VL-07-P06-2006, jímž bylo řízení o žádosti stěžovatelky o udělení azylu dle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) zastaveno s tím, že tato žádost je ve smyslu § 10a písm. b) zákona o azylu nepřipustná, neboť státem odpovědným za posouzení podané žádosti je podle čl. 9 odst. 3 písm. b) Nařízení Rady č. 343/2003/ES Polská republika.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou v dané věci dány podmínky řízení o kasační stížnosti.

Ze soudního spisu vyplývá, že stejnopis rozsudku krajského soudu byl stěžovatelce opakovaně doručován do Polské republiky, nejprve na adresu O., D., P. L., Ot., kde ovšem stěžovatelka nebyla zastižena, neboť stěžovatelka již v podání doručeném Krajskému soudu v Ostravě dne 10. 4. 2007 žádala o to, aby ji veškerá korespondence byla doručována na adresu C., 00-717 Warszawa. Na tuto adresu jí posléze byl stejnopis rozsudku krajského soudu doručován, zásilku však na místo stěžovatelky převzal dne 10. 8. 2007 její manžel, pan A. S. Uvedený postup tedy nelze považovat za řádné doručení rozsudku krajského soudu do vlastních rukou účastníka řízení ve smyslu § 54 odst. 3 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Shodným způsobem dopadl i další pokus o doručení stejnopisu

rozsudku, který dne 22. 10. 2007 opětovně převzal, jak vyplývá z podpisu na doručence, pan A. S.

Přestože rozsudek krajského soudu nebyl stěžovatelce řádně doručen, podala proti němu kasační stížnost, kterou ovšem adresovala Nejvyššímu soudu ČR, jenž ji také obdržel dne 22. 8. 2007 a následně ji dne 27. 8. 2007 zaslal Nejvyššímu správnímu soudu, který ji obdržel dne 28. 8. 2007. Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí krajského soudu a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal, lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Pokud by tedy dne 10. 8. 2007 skutečně došlo k řádnému doručení rozsudku krajského soudu stěžovatelce, pak by kasační stížnost stěžovatelky bylo nutno považovat za opožděně podanou, neboť jak vyplývá z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 39/2003 - 37, dostupného na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz), kasační stížnost podaná ve lhůtě uvedené v § 106 odst. 2 s. ř. s. u nepříslušného soudu, je kasační stížností včasnou jen tehdy, jestliže tento nepříslušný soud ještě ve lhůtě k podání kasační stížnosti tuto kasační stížnost odeslal (předal k poštovní přepravě) příslušnému krajskému soudu nebo Nejvyššímu správnímu soudu. V daném případě by tedy k odeslání kasační stížnosti Nejvyšším soudem Nejvyššímu správnímu soudu došlo již po uplynutí této lhůty.

V předmětné věci je ovšem třeba vycházet především z toho, že k řádnému doručení rozsudku krajského soudu stěžovatelce nedošlo a že tento rozsudek tudíž dosud nenabyl právní moci, byť je ve spise chybně vyznačeno nabytí právní moci dnem 10. 8. 2007. Jak již bylo řečeno, počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. třeba odvozovat od řádného doručení rozhodnutí účastníku řízení. V daném případě nebyl rozsudek krajského soudu stěžovatelce řádně doručen, lhůta pro podání kasační stížnosti tedy stěžovatelce zatím vůbec nezačala běžet. Jak vyplývá z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2003, č. j. 1 As 4/2003 - 48, publikovaného pod č. 281/2004 Sb. NSS, kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu, které nebylo řádně doručeno, je třeba považovat za předčasnou.

Nejvyššímu správnímu soudu tedy nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout jako předčasně podanou s tím, že bude povinností krajského soudu rozsudek krajského soudu stěžovatelce (zároveň s tímto usnesením opatřeným překladem soudního tlumočníka do běloruského či ruského jazyka) řádně doručit, k čemuž je třeba, aby při opětovném pokusu o doručování rozsudku bylo na doručence pro polské doručující orgány srozumitelným a zřetelným způsobem vyznačeno, že jde o zásilku určenou pouze do vlastních rukou adresáta. Teprve od řádného doručení počne stěžovatelce běžet dvoutýdenní lhůta, v níž má možnost podat proti rozsudku krajského soudu novou kasační stížnost.

Další nedostatek podmínky řízení v dané věci spočívá v tom, že stěžovatelka není v řízení o kasační stížnosti zastoupena, ačkoli dle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti vždy zastoupen advokátem; to neplatí pouze tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Touto otázkou se však Nejvyšší správní soud nemusel zabývat vzhledem

k tomu, že je třeba podanou kasační stížnost odmítnout pro předčasnost. Je však nutno poznamenat, že krajský soud sice usnesením ze dne 17. 1. 2008, č. j. 63 Az 35/2006 - 164, stěžovatelku vyzval, aby ve stanovené lhůtě doložila plnou moc udělenou advokátovi, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, ovšem toto usnesení opět nebylo stěžovatelce řádně doručeno. Krajský soud totiž toto usnesení neúspěšně doručoval na zmíněnou adresu C., W., ačkoli již dne 24. 9. 2007 obdržel podání stěžovatelky, v němž stěžovatelka oznamuje změnu adresy na J., W. a žádá, aby ji na tuto novou adresu byla doručována veškerá korespondence. Tuto adresu tedy od zmíněného data bylo a i nadále je třeba považovat za adresu pro doručování stěžovatelce. Stěžovatelka z těchto důvodů požádala o ustanovení zástupce až v podání, kterým reagovala na informaci Nejvyššího správního soudu o složení senátu rozhodujícího v její věci, jež jí byla doručena dne 31. 7. 2008.

Pokud se stěžovatelka rozhodne podat novou kasační stížnost, musí být v tomto řízení v každém případě zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Bude tedy její povinností, pokud má za to, že splňuje zákonné podmínky dle § 35 odst. 8 s. ř. s. pro ustanovení zástupce, požádat krajský soud, aby jí byl zástupce ustanoven, případně doložit krajskému soudu plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Dle tohoto ustanovení také platí, že požádá-li navrhovatel o ustanovení zástupce, pod dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí soudu o ní neběží lhůta pro podání návrhu na zahájení řízení (v daném případě tedy lhůta pro podání kasační stížnosti).

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. září 2008

JUDr. Ludmila Valentová  
předsedkyně senátu